

24/11 1909

In. 114338 - 114344

OM ANVÄNDNING AF LJUSTJÄRNOR.

Beskrifning lämnad i samband med öfverlåtande af en ljusstjärna från Åkesta gård i Skultuna socken, Västmanland, till Nordiska Muséet genom G. Wilhelm Ekman.

Veken till ljuset göres på snomaskinen I sålunda att mellan en på denna befintligg tapp och en vid vefven anbrakt krok sträcker 5- eller 8-dubbla ljusgarnstrådar, dessa snos kraftigt samman genom att vrida på vefven, hvar efter veken taljas för att den åter ej skall upplösas. De så färdigblifne vekarne fästas på ljusstickor II, (af hvilka till nu insända tjärna finnas 32 st. stora), på hvarje stickakunna i krokar upphängas c:a st. vekar), hvilka alltså på en gång kunna neddoppas i tjärnan III. Denna kan vara antingen af trä eller koppar: i detta fall är den af koppar. Denna fylles till $\frac{2}{3}$ med kokhett vatten, hvar öfver talj, som förut i ett såll IV väl silats, hålles till en mäktighet motsvarande vekarnes längd. För att hålla taljen flytande ställes tjärnan i en stor så fylld med varmt vatten: till yttermera vissö klädes öfverdelen med mattor eller värmande trasor. Sedan vekarne doppats upphänges stickan på ett streck för att taljen skall stelna. En ny sticka med vekar doppas och upphänges; på så sätt fortgår man till sista stickans vekar taljats. Alla stickorna hänga då i långa rader: man börjar på nytt med den först upphängda stickan och så fortfar man ^{med} taljdoget många gånger om, tills ljusen erhållit den önskade tjockleken.

Ljusen och därmed naturligtvis äfven vekarne ha' olika längd, allteftersom de skola användas till lyktljus, stakljus, kronljus etc. Därför finnes också på snomaskinen märken afpassade efter storleken på vekar till kortljus och långljus. Då ljusen äro färdiga nedpackas de i ljuslådan V. I den genom mig insända ljuslådan finnes rum för både kortljus och långljus. Äfven medföljer ett taljljus VI.

Upsala den 20 sept. 1909.